

Les institucions acadèmiques de l'Església catalana homenatgen Joan Pau II

Dij, 2/06/2011 per Catalunya Religió

(Facultat de Teologia de Catalunya / Facultat de Filosofia de Catalunya). Aquest dimecres el cardenal Camillo Ruini, antic Vicari de Roma i ex president de la Conferència Episcopal Italiana, ha impartit a Barcelona una conferència en la sessió acadèmica d'homenatge al Papa Joan Pau II. Un acte organitzat per la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC) i la Facultat de Filosofia de Catalunya (URL), amb la col·laboració de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona (ISLB) i l'Institut de Teologia Espiritual de Barcelona (ITE).

L'acte ha comptat amb quatre intervencions sobre diversos àmbits del ministeri del beat Joan Pau II. Pere Montagut, director de l'ITE, ha parlat sobre L'Espiritualitat sacerdotal i laical en el ministeri de Joan Pau II; Jaume González Padrós, director de l'ISLB, de Joan Pau II i la litúrgia: de la reforma a l'aprofundiment; Joan Martínez Porcell, degà de la FFC, ha explicat El pensament filosòfic de Joan Pau II i Armand Puig, degà de la FTC, s'ha centrat en El pensament teològic de Joan Pau II.

A continuació, el cardenal Camillo Ruini, antic Vicari de la diòcesi de Roma i ex president de la Conferència Episcopal Italiana, ha impartit [la conferència central de l'acte](#), que porta per títol Joan Pau II: santedat i eficàcia històrica. Ha tancat l'acte el cardenal de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, Gran Cancellier de les facultats eclesiàstiques.

Un papa global

Per Ruini "el punt de referència per a una reflexió sintètica sobre Joan Pau II és la seva relació amb Déu. La seva visió de la realitat va ser original i rica de força, que unia fe i història. Enllaçava Déu i Jesucrist, present sobretot -tot i que no exclusivament- a l'Església, amb la humanitat concreta dels homes i dels pobles. En la mateixa òptica, concebia l'Església com a un gran factor històric, que és al

mateix temps misteri, poble i moviment”.

“En la seva relació amb Déu i en la seva preocupació pels homes tenia el seu origen el seu extraordinari dinamisme d’evangelitzador, que el portava a lliurar-se, a gastar-se contínuament en primera persona, però també a acollir, valorar i mobilitzar qualsevol persona o grup, qualsevol energia o proposta, que pogués contribuir a fer present Crist entre els homes, les nacions i les cultures”, ha continuat Camillo Ruini. “Era extraordinària la seva capacitat de visió i d’inventiva pastoral –ha afegit-. Joan Pau II ha estat definit com un Papa global i ho ha estat certament, en una manera que no deixa de sorprendre inclús a qui ha passat molts anys al costat seu”, com és el cas del cardenal Ruini.

Finalment, el cardenal de Barcelona i Gran Canceller de les facultats eclesiàstiques, Lluís Martínez Sistach, [ha tancat l’acte d’homenatge](#) al Papa Joan Pau II. “Els beats i els sants de l’Església no ho són principalment per ser admirats, sinó sobretot per ser imitats”, ha dit el cardenal de Barcelona. “Em sembla que estem cridats a imitar el beat Joan Pau II sobretot en la seva voluntat d’obrir a Crist el món modern. Ell ho va fer sense por i amb gran coratge i el seu record ens empeny a defensar la dignitat de tota persona, creada a imatge i semblança de Déu, dient-nos, com va resumir admirablement Benet XVI en l’homilia de la beatificació, que l’home és el camí de l’Església i Crist és el camí de l’home”.

Quatre ponències sobre el nou beat

Pere Montagut, director de l’Institut de Teologia Espiritual de Barcelona (ITE), ha iniciat la seva ponència [L’Espiritualitat sacerdotal i laïcal en el ministeri de Joan Pau II](#) afirmant que “des de la fortalesa d’un començament carismàtic fins a la plenitud final sofrent Joan Pau II va mostrar que la història cristiana s’escriu sense por; ell mateix va ser el protagonista d’una missió gegantina en un món disminuït i acomplexat”. Les seves armes, ha dit Pere Montagut: “ensenyar la novetat en la continuïtat des del millor sentir amb l’Església”.

“El seu crit no tingueu por era escoltat per una Església espantada dels seus propis ensurts –ha afirmat Montagut-. Amb els seus documents sobre la teologia del sagrament de l’Orde, transmetia entre línies aquesta convicció: “no tingueu por, dels qui us tindran por”. Aquest va ser el misteri de la seva paternitat. La generació dels anys seixanta no deixava de mostrar-se contrariada davant d’un pare així i va optar per la contestació. A tots els cridats que buscaven el sentit que els seus pares no els havien proporcionat per l’absència de Déu, era precisament el Papa qui, amb la força de la fe en Crist, obria novament tots els horitzons que els foren arrabassats”.

“Es tractava, doncs, de recuperar la consistència de la identitat sacerdotal per exercir més conscientment el ministeri dels apòstols com a cooperació de l’edificació eclesial. Aquesta empresa aviat fou interpretada com una solució pensada per una generació orfe d’ideals i sense capacitat crítica –ha continuat el director de l’ITE-. Malgrat tot, s’observava, es llegia i s’escoltava encara més un Papa que en veritat, ho era tot: amic i formador, rector i bisbe. Al darrera del seus passos com a pastor universal es descobria sorprenentment que ni la seva biografia ni l’estil cristià i sacerdotal de Joan Pau II no responien a cap dels contrastos, antinòmies i models postconciliars sense els quals semblava que no es podia viure el ministeri de forma correcte. Passats els anys, s’haurà de tornar a

l'Església el que ens ha fet créixer com a fills d'un pare tan sant".

A continuació, el director de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona (ISLB), Jaume González Padrós, ha parlat de [Joan Pau II i la litúrgia: de la reforma a l'aprofundiment](#). "Amb Joan Pau II hem viscut un pontificat excepcional; no sols pel temps en què s'ha desenvolupat, sinó en molts altres camps, també en el litúrgic", ha dit González Padrós. "A més del seu magisteri escrit, Joan Pau II ens ha ensenyat la profunditat de la litúrgia amb la seva manera de celebrar, amb el seu ars celebrandi. Es tracta del sacerdot que ha celebrat amb les assemblees més nombroses de la història, del sacerdot que, amb la mateixa naturalitat i sentit del misteri, celebrava a la capella del seu apartament, amb una petita comunitat de fidels". "Ja sigui amb grans assemblees o amb grups petits, Joan Pau II era sempre el mateix; la seva manera de celebrar tenia sempre el mateix segell: el de l'autenticitat, potser perquè tenia fusta d'actor", ha assegurat el director de l'ISLB.

La tercera aportació ha estat la filosòfica, a càrrec del degà de la FFC, Joan Martínez Porcell, que ha explicat [El pensament filosòfic de Joan Pau II](#). "Cal reconèixer que Joan Pau II va contribuir sense cap dubte a renovar el pensament filosòfic contemporani -ha afirmat Martínez Porcell-. La perfecció de l'home no està en la mera adquisició del coneixement abstracte de la veritat sinó que consisteix també en una relació viva de lliurament i fidelitat cap a l'altre: efectivament, la persona es realitza principalment en el lliurament sincer als altres". "Tant l'Evangeli com la raó natural ens mostren la veritat d'aquesta afirmació. Tota la filosofia del Papa sembla reconduir-se al contingut d'aquest text summament senzill i summament profund. Tota la seva filosofia es una meditació de l'únic necessari, un veritable retorn a allò essencial".

Armand Puig, degà de la FTC, ha centrat la seva ponència en [El pensament teològic de Joan Pau II](#). "L'eclesiologia que el beat Joan Pau proposa subratlla la dimensió soteriològica que va relligat al misteri de l'Església: aquesta és cridada a atansar-se a la humanitat, a dir-li, a comunicar-li Jesucrist. La solidaritat, la compassió, la defensa de la dignitat de la persona, l'aspiració a la justícia i al bé, la recerca coratjosa de la pau, la superació de tota divisió, l'atenció a la humanitat sofrent i pobre, en definitiva, tot allò que és humà i radicalment humà, tot passa per la redempció de Crist, en forma part intrínseca i hi assoleix el seu punt de màxima realització", ha afirmat Puig. "L'humanisme desbordant del pensament de Joan Pau II és una autèntica profecia, que porta la teologia a esguardar especialment la cristologia i l'antropologia. La condueix a fixar la mirada en el Crist redemptor de l'home i a dibuixar amb força el receptor i destinatari d'aquesta redempció: la humanitat que rep la salvació de Déu", ha afegit el degà de la FTC.